

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 21220

гр. София, 15.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 82 СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНЕТА ИЛЧ. ИЛЧЕВА

като разгледа докладваното от АНЕТА ИЛЧ. ИЛЧЕВА Гражданско дело № 20231110104552 по описа за 2023 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Производството е образувано въз основа на искова молба на А. Г. А. против „В.....“ ООД. В срока по чл. 131 ГПК ответникът е релевирал възражения за нередовност на исковата молба, които съдът намира за неоснователни. На първо място ищецът е освободен от заплащане на държавна такса, като тази преценка е на съда. На следващо място по отношение на направеното оспорване редовността на исковата молба поради непредставяне на процесния договор за паричен заем съдът намира, че е въпрос по същество как ще бъдат преценени събраните по делото доказателства и произнасянето по тях се дължи с крайния съдебен акт.

Ответникът „В.....“ АД е оспорил и допустимостта на предявените иски претенции, което възражение съдът също намира за неоснователно, доколкото от съдържанието на подадената искова молба в достатъчна степен може да се изведе наличието на правен интерес у ищеца, обстоятелствата, подлежащи на доказване и вида на търсената защита. Не е налице недопустимо съединяване на установителните претенции с осъдителен иск за връщане на платена сума без основание, както твърди ответника, доколкото исковите са предявени на различни основания и търсената защита е различна.

Следва да бъде насрочено заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства.

ЗАДЪЛЖАВА ответника в едноседмичен срок да представи кредитното досие на ищеца, вкл. Договор за паричен заем № ..... и СЕФ, като непредставянето им ще бъде преценявано при условията на чл. 161 ГПК.

ДОПУСКА изслушването на съдебно-счетоводна експертиза със задачи, посочени в исковата молба при депозит в размер на 350 лева от бюджета на съда.

НАЗНАЧАВА за вещо лице ....., тел. *****, специалност: Финанси.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца с правно основание чл. 190 за задължаване на ответника да представи справки за извършени плащания, тъй като тези обстоятелства ще се установят чрез изслушване на ССЧЕ, както и искането за издаване на съдебно удостоверение, доколкото с него се цели установяване на нерелевантни за спора факти.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на ответника за задължаване на ищеца да представи СЕВ и Договор за паричен заем № .....

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за **17.10.2023 г. от 10:10 часа**, за когато да се призоват страните.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца – и препис от писмения отговор и приложенията.

СЪСТАВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

А. Г. А. е предявил при условията на евентуално съединяване срещу „В.....“ ООД искове: за признаване за установено, че клаузата за неустойка в чл. 4, ал. 2 от Договор за потребителски кредит № ...../03.09.2022 г. е нищожна на основание чл. 26, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 146, ал. 1 ЗЗП поради неравноправност; на основание чл. 26, ал. 1, пр. 2 ЗЗД поради заобикаляне на закона; на основание чл. 26, ал. 1, пр. 3 ЗЗД поради накърняване на добрите нрави; за признаване за установено, че клаузата в чл. 1, ал. 3 от Договор за потребителски кредит № ...../03.09.2022 г. за начисляване на такса експресно разглеждане е нищожна на основание чл. 26, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 146, ал. 1 ЗЗП поради неравноправност; на основание чл. 26, ал. 1, пр. 2 ЗЗД поради заобикаляне на закона; на основание чл. 26, ал. 1, пр. 3 ЗЗД поради накърняване на добрите нрави, както и осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати сума в размер на 115,25 лева, недължимо платена по нищожен Договор за потребителски кредит № ...../03.09.2022 г., ведно със законната лихва от 03.09.2022 г. до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че с ответника са сключили Договор за потребителски кредит № ..... на 03.09.2022 г., по силата на който получил в заем сумата от 500 лв., дължима на 7 вноски, като размерът на годишния лихвен процент бил в размер на 40,32 %, а ГПР – 49,39 %. Сочи, че съгласно чл. 1, ал. 3 от договора ответното дружество предоставяло допълнителна услуга - такса за експресно разглеждане на искането за заем в размер на 106,47 лева, която се разсрочва за изплащане заедно с погасителните вноски по заема. В чл. 8 от договора било уговорено, че ищецът следва да заплати неустойка в размер на 70,98 лв. за непредоставяне в тридневен срок от подписване на договора на обезпечение съгласно представения погасителен план. Намира посочените клаузи за нищожни на основание чл. 146, ал. 1 ЗЗП, тъй като се касае за неравноправни клаузи по смисъла на чл. 143, ал. 2, т. 5 и т. 19 ЗЗП,

която е стандартна и бланкетна, а не индивидуално уговорена. Изтъква, че неустойката е необосновано висока. Счита договора за нищожен на основание чл. 11, ал. 1, т. 10, вр. чл. 22 ЗПК поради посочване размера на ГПР единствено като процент, а не като точна стойност, вкл. с ясно разписана методика на образуването му. Счита, че посоченият ГПР не съответства на действително прилагания, което е заблуждаваща търговска практика и е налице заобикаляне на разпоредбата на чл. 19, ал. 4 ЗПК, ограничаваща ГПР до пет пъти размера на законната лихва по просрочени задължения. Сочи, че е налице и заобикаляне на разпоредбата на чл. 33, ал. 1 ЗПК. Изтъква, че на основание чл. 21, ал. 1 ЗПК клаузите са нищожни, както и накърняващи добрите нрави поради противоречие с принципите за справедливост и добросъвестност. Излага, че чрез нея се прехвърля рискът от неизпълнение на задълженията на финансовата институция за извършване на предварителна оценка на платежоспособността на длъжника върху самия длъжник. Счита, че неустойката за неизпълнение на акцесорно задължение излиза извън присъщите □ функции и цели единствено кредиторът да се обогати неоснователно за сметка на длъжника. На основание чл. 11, ал. 1, т. 9, вр. чл. 26, ал. 1, пр. 2 ЗЗД счита клаузата за възнаградителна лихва за нищожна поради противоречие с добрите нрави, тъй като размерът на същата е изключително завишен, надвишаващ трикратния размер на законната лихва за необезпечени заеми, респ. двукратния размер на законната лихва за обезпечени заеми. Ищецът твърди, че не са спазени изискванията на разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 11 ЗПК, съгласно която процесният договор следва да съдържа условията за издължаване, вкл. погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, последователността на разпределение на вноските между различните неизплатени суми, дължими при различни лихвени проценти за целите на погасяването. Твърди, че процесният договор е сключен при явно неизгодни условия, поради несъответствието и несъразмерността в стойността на насрещните престации. Евентуално заявява, че е налице нищожност на отделни клаузи от процесния договор на основание чл. 26, ал. 1, пр. 1 ЗЗД поради нарушение на закона, на основание чл. 26, ал. 1, пр. 2 от ЗЗД поради нарушаване на добрите нрави, респ. на основание чл. 146 ЗЗП поради неправомерност.

В срока по чл. 131 ГПК ответното дружество депозира отговор на исковата молба, с който оспорва основателността на предявените искове. Оспорва, че процесният договор е недействителен на основание чл. 22 ЗПК поради неспазване на изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 9 – 11 ЗПК, доколкото в сключения договор е посочен точно фиксиран годишен лихвен процент, което от своя страна изключва задължението да се включи в договора информация по чл. 11, ал. 1, т. 9 ЗПК. Счита, че е спазил ограничението по чл. 19, ал. 4 ЗПК ГПР да не е по-висок от петкратния размер на законната лихва, като е посочил в процесния договор същата да възлиза на 49,35 %. Оспорва, че е налице противоречие с добрите нрави на възнаградителната лихва, като не счита същата за прекомерна, водеща до противоправно облагодетелстване на кредитора. Оспорва процесният договор да противоречи на разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК като уточнява, че обстоятелството дали неустойката

следва да се включи в ГПР е относимо към действителността на клаузата, а не засяга действителността на целия договор. Счита, че процесната неустойка не влиза в противоречие с целта на въведеното ограничение на ГПР, а дисциплинира длъжника да спазва склучения от него договор. Оспорва, че в ГПР следва да бъде включена неустойката, тъй като при изчисляване на ГПР по кредита не се включват разходите, които потребителят заплаща при неизпълнение на задълженията си по договора за потребителски кредит. Прави възражение, че е налице противоречие на договора с изискването на чл. 11, ал. 1, т. 11 ЗПК с доводи, че в договора е обективизирана информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, от което следва, че този погасителен план е инкорпориран в договора. Оспорва, че не е предоставил преддоговорна информация на ищеца. Оспорва, че клаузите, предвиждащи неустойка и такса за експресно разглеждане, са нищожни на сочените от ищеца основания, като допълва, че при подписване на процесния договор, ищецът доброволно се е съгласил с тях.

РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ:

По исковете с правно основание чл. 26, ал. 1, пр. 1, 2 и 3 ЗЗД и чл. 146, ал. 1, вр. чл. 143 ЗЗП в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване недействителността на процесните клаузи за неустойка и такса за експресно разглеждане от Договор за потребителски кредит № ..... на 03.09.2022 г.

В доказателствена тежест на ответника е да докаже, че са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 10, чл. 11, ал. 1, т. 11, чл. 11, ал. 1, т. 9, чл. 11, ал. 1, т. 20 и чл. 19, ал. 4 ЗПК при уговаряне на клаузата за неустойка и такса за експресно разглеждане на договора за кредит, както и че същите са индивидуално уговорени.

По иска с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да установи, че е платил процесната сума, а в тежест на ответника – че е било налице основанието за плащането ѝ.

В доказателствена тежест на ответника е да установи основанието за получаването на процесната сума.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

ПРИКАНВА страните към сключване на съдебна спогодба, към медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.

Разяснява на страните, че при постигане на съдебна спогодба дължимата държавна такса е в половин размер и спорът ще се уреди в по-кратки срокове.

Указва на страните, че за постигане на съдебна спогодба следва да се явят лично в съдебно заседание или да упълномощят свой процесуален представител, който от тяхно име да постигне спогодба, за което следва да представят по делото изрично пълномощно.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____